

Ivan Štrpka

Hlasy a iné básne

Knih bola vydaná s finančným príspevkom firmy MASTRA s r.o. Matúškovo a s finančnou podporou Nadácie otvorenej spoločnosti – Open Society Foundation Bratislava.

Občianske združenie STUDŇA, Konventná 13, ÚSIL SAV, 813 64 Bratislava.

Technické spracovanie: František Jablonovský

Tlač a väzba: Vydavateľstvo STU Bratislava

Vydalo: Občianske združenie STUDŇA

Prvé vydanie

Bratislava 2001

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť textu nesmie byť použitá na ďalšie šírenie akoukoľvek formou bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa autorských práv.

Copyright © Ivan Štrpka 2001

Illustrations © Vladimír Popovič 2001

Design + Cover © František Jablonovský 2001

ISBN 80-968493-3-6

Básnik Ivan Štrpka (1944) debutoval v roku 1969 zbierkou *Krátke detstvo kopijníkov*. Je spoluzakladateľom skupiny *Osamelí bežci*. Vydal rad kníh básní, román *Rukojemník*, knihu esejí, napísal texty k piesňam Deža Ursínyho.

„Táto poézia ma láka a fascinuje svojím tajomstvom. Pôsobí svojou schopnosťou tajomstvo skôr ukrývať, zamlčovať, než odhaľovať ho, vypovedať o ňom - pôsobí svojim zmysluplným mlčaním. Nemôžem sa pri nej ubrániť asociáciám s Felliniho filmom *8 a pol*. Vidí sa mi, že táto poézia sa zmocňuje človeka podobnou atmosférou, pri ktorej dochádza k stieraniu hraníc medzi víziou a záznamom skutočnosti.“

Ján Štrasser o Ivanovi Štrpkovi v eseji Najmladšia slovenská poézia v tejto chvíli 1967

„Štrpka dokonale kombinuje hmatateľný svet, využíva expresíva pomenúvajúce zmyslovosť a personifikuje abstraktá, aby ich vzájomným spojením vytváral čudesný, no bizarne sugestívny svet plný neurčitosti či neistoty z posunutia významu. Paradox, oxymorón či kalambúr, to všetko sú prostriedky, ktoré Štrpka využíva na výstavbu neurčitosti, pulzácie.“

(...) Štrpkova poézia na mňa pôsobí dojmom človeka, ktorý sa nečakane obzrel a našiel svet za svojím chrbtom v netušenom pohybe, v zázračnom, rozprávkovom rozpoložení. Azda tu ide o fenomenologickú túžbu dostať sa pre *zmysel* vecí, k ich bytiu v prirodzenom tvare.“

Martin Kasarda v knihe Osamelí bežci, 1996

Dieťa spí. Nik nečíta. Nik nepočúva.
A nik nehovorí. Nik nejde po ceste.
Len malá prázdna ulita (prisatá tesne,
celou silou) na múr bez milosti zaliaty
slnkom a vetrom, sústredene
a celkom bez pohnutia
nasleduje hlas.